

Pašije

podle svatých evangelistů
Matouše, Marka, Lukáše a Jana

Vypravěč

*Text ve znění českého liturgického překladu
podle vydání Misálu na každý den liturgického roku,
Karmelitánské nakladatelství, 2000*

Obsah:

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Matouše	3
Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka	9
Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše	14
Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana	19

„I kdybych měl s tebou jít na smrt, nezapřu tě!“

Podobně mluvili i všichni ostatní učedníci. Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům:

„Poseďte tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“

Petra a dva Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Řekl jim:

„Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!“

Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se:

„Otče můj, jestliže je to možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“

Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi:

„To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

Odešel podruhé a modlil se:

„Otče můj, nemůže-li mě (tento kalich) minout a musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.“

Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim:

„Jen spěte a odpočívejte dál! – Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.“

Když ještě mluvil, přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním velký houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží a starší lidu. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení:

„Koho políbím, ten je to; toho se chopte.“

A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl:

„Bud' zdrav, Mistře.“

A políbil ho. Ježíš mu odpověděl:

„Příteli, (učíš jen) k čemu jsi přišel.“

(Lidé z houfu) přistoupili, vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Vtom jeden z těch, kdo byli s Ježíšem, sáhl po meči, vytasil ho, udeřil veleknězova služebníka a ut'ál mu ucho. Ježíš mu však řekl:

„Zastrč svůj meč tam, kam patří. Každý, kdo sahá po meči, mečem zahyne. Anebo myslíš, že by mi můj Otec neposlal ihned víc jak dvanáct pluků andělů, kdybych ho o to poprosil? Ale jak by se potom splnily výroky Písma, že se tak musí stát?“

V té chvíli řekl Ježíš (onomu) houfu:

„Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli? Sedával jsem den co den v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. To všechno se však stalo, aby se splnily výroky Písma u proroků.“

Tu jej všichni učedníci opustili a utekli. Ti, kdo se Ježíše zmocnili, vedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili učitelé Zákona a starší. Petr šel zpovzdálí za ním až k veleknězovu dvoru. Vešel dovnitř a sedl si k služebníkům, aby viděl, jak to skončí. Velekněží a celá velerada hledali

proti Ježíšovi krivé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků. Nakonec přišli dva a řekli:

„On prohlásil: Mohu zbořit Boží chrám a ve třech dnech ho zase vystavět.“

Velekněz povstal a zeptal se ho:

„Nic neodpovídáš na to, co tito (lidé) proti tobě vypovídají?“

Ježíš však mlčel. Tu mu velekněz řekl:

„Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, Syn Boží!“

Ježíš mu odpověděl:

„Tys (to) řekl. Ale říkám vám: Od této chvíle uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.“

Tu roztrhl velekněz své roucho a řekl:

„Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste sami slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?“

Odpověděli:

„Hoden je smrti.“

Pak mu plivali do tváře a tloukli ho pěstmi; někteří ho bili do tváře a říkali:

„Když jsi prorok, pověz nám, Mesiáši, kdo tě to udeřil!“

Petr mezitím seděl venku na dvoře. Tu k němu přistoupila jedna služka a tvrdila:

„Tys byl také s tím Galilejcem Ježíšem.“

Ale on to přede všemi zapřel:

„Nevím co povídáš.“

Když odešel k chodbě u brány, uviděla ho jiná služka a řekla těm, kdo tam byli:

„Tady ten byl s tím nazaretským Ježíšem.“

Ale zase to zapřel, a to pod přísahou:

„Toho člověka vůbec neznám!“

Za chvílku přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi:

„Opravdu, i ty k nim patříš. Vždyť už tvé nářečí tě prozrazuje.“

Tu se začal zaklínat a zapřísahat:

„Neznám toho člověka!“

Hned na to zakokrhál kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal. Když nastalo ráno, všichni velekněží a starší lidu se usnesli proti Ježíšovi, že ho vydají na smrt. Dali ho proto spoutat a odvést a vydali ho vladaři Pilátovi. Když teď zrádce Jidáš viděl, že Ježíš je odsouzen, hnulo se v něm svědomí. Přinesl velekněžím a starším těch třicet stříbrných nazpátek a řekl:

„Zhřešil jsem: zradil jsem nevinnou krev.“

Odpověděli mu:

„Co je nám do toho? To je tvá věc.“

Tu hodil ty stříbrné dovnitř chrámu, utekl odtamtud, šel a oběsil se. Velekněží vzali ty peníze a řekli:

„Do chrámové pokladny je dát nesmíme, protože je to odměna za krev.“

Usnesli se tedy, že za ně koupí hrnčířovo pole na pohřbívání cizinců. Proto se tomu poli až do dneška říká Pole krve. Tak se splnilo, co řekl prorok Jeremiáš: „Vzali třicet stříbrných, odhadní cenu za toho, kterého Izraelité tak odhadli, a dali je za hrnčířovo pole, jak mi nařídil Pán.“ Ježíš pak byl předveden před vladaře. Vladař se ho zeptal:

„Ty jsi židovský král?“

Ježíš odpověděl:

„Ty (to) říkáš.“

Na žaloby velekněží a starších neodpověděl nic. Tu mu Pilát řekl:

„Neslyšíš, co všechno proti tobě vypovídají?“

Ale Ježíš mu neodpověděl ani na jednu otázku, takže se vladař velmi divil. Bylo zvykem, že o svátcích vladař propouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Právě tehdy měli pověstného vězně, jmenoval se Barabáš. Proto když se (lidé) shromáždili, zeptal se jich Pilát:

„Koho chcete abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkají Mesiáš?“

Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti. Když zasedl na soudní stolec, poslala k němu jeho žena se vzkazem:

„Nic neměj s tím spravedlivým! Kvůli němu jsem dnes ve snu mnoho vytrpěla.“

Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby dali popravít. Vladař se jich ptal:

„Kterého vám z těchto dvou mám propustit?“

Začali volat:

„Barabáše!“

Pilát jim řekl:

„Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“

Všichni volali:

„Na kříž s ním!“

On však namítl:

„Ale co udělal špatného?“

Oni však křičeli ještě víc:

„Na kříž s ním!“

Pilát viděl, že tím nic nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl:

„Nemám vinu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.“

Všechnen lid odpověděl:

„Jeho krev ať padne na nás a na naše děti!“

Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k ně-

~~~~~

večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo. Pilát poručil, aby mu ho vydali. Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále. Před vchod do hrobky přivalil velký kámen a odešel. Marie Magdalská a druhá Marie přitom seděly naproti hrobu. Druhý den, to je po dnu příprav na svátek, přišli velekněží a farizeové společně k Pilátovi a řekli:

„Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník ještě zaživa prohlásil: »Po třech dnech vstanu z mrtvých.« Dej tedy rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a říci lidu: »Vstal z mrtvých.« Pak by ten poslední podvod byl ještě horší než první.“

Pilát jim odpověděl:

„(Tady) máte stráž. Jděte a zajistěte (hrob), jak uznáte za dobré.“

Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a (postavili) stráž.

~~~~~

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Marka

Bylo dva dny před velikonoce a svátky nekvašeného chleba. Velekněží a učitelé Zákona hledali příležitost, jak by se Ježíše lstí zmocnili a jak by ho připravili o život; říkali totiž:

„Jenom ne o svátcích, aby nedošlo ke vzbouření lidu.“

Když byl Ježíš v Betánii v domě Šimona Malomocného, přišla k němu při jídle žena s alabastrovou nádobkou drahocenného oleje z pravého nardu, rozlomila nádobku a olej mu vylila na hlavu. Někteří to však těžce nesli a mezi sebou si říkali:

„Nač došlo k takovému plýtvání tím olejem? Vždyť se ten olej mohl prodat za víc, než tři sta denárů a mohli jsme je dát chudým.“

A zlobili se na ni. Ježíš však řekl:

„Nechte ji! Proč jste na ni zlí? Vykonala na mně dobrý skutek. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky a můžete jim prokazovat dobrodiní, kdykoli chcete, mne však vždycky nemáte. Udělala, co mohla: už napřed moje tělo pomazala k pohřbu. Amen, pravím vám: všude na celém světě, kde bude hlášáno evangelium, bude se na její památku vypravovat také o tom, co vykonala.“

Jidáš Iškariotský, jeden z Dvanácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Jak to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. Hledal tedy vhodnou příležitost, jak by ho zradil. První den o svátcích nekvašeného chleba, když se zabíjel velikonoční beránek, zeptali se učedníci (Ježíše):

„Kam chceš, abychom ti šli připravit velikonoční večeři?“

Tu poslal dva ze svých učedníků a řekl jim:

„Jděte do města, a (tam) vás potká člověk, který ponese džbán vody. Jděte za ním, a kam vejde, řekněte hospodáři: »Mistr vzkazuje: Kde je pro mě večeřadlo, ve kterém bych mohl se svými učedníky jíst velikonočního beránka?« On vám ukáže velkou horní místnost opatřenou lehátkem a připravenou. Tam nám přichystejte večeři!“

Učedníci odešli, přišli do města a našli všechno tak, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka. Večer přišel Ježíš s Dvanácti. Když byli u stolu a jedli, řekl:

„Amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí, ten, který se mnou jí.“

Zarmoutili se a začali mu říkat jeden přes druhého:

„Jsem to snad já?“

Odpověděl jim:

„Jeden z Dvanácti, který si se mnou namáčí v téže míse. Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zradí. Pro toho člověka by bylo lépe, kdyby se nebyl narodil.“

Když jedli, vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával jim ho se slovy:

„Vezměte. To je mé tělo.“

Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něho všichni. A řekl jim:

~~~~~

„To je má krev, (krev) nové smlouvy, která se prolévá za všechny. Amen, pravím vám: Už nikdy nebudu pít z plodu révy až do toho dne, kdy z nového (plodu) budu pít v Božím království.“

Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. Ježíš jim řekl:

„Všichni se pohoršíte, neboť je psáno: »Budu bít pastýře, a ovce se rozprchnou«. Ale po mém vzkříšení vás předejdu do Galileje.“

Petr mu (na to) řekl:

„I kdyby se všichni pohoršili, já ne!“

Ježíš mu odpověděl:

„Amen, pravím ti, že ty dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

Ale on ještě rozhodněji tvrdil:

„I kdybych měl jít s tebou na smrt, nezapřu tě!“

Stejně tak mluvili všichni. Přišli k venkovskému dvorci, zvanému Getsemany. Ježíš řekl učedníkům:

„Posed'te tady, až se pomodlím.“

A vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. A pak se ho zmocnila hrůza a úzkost. Řekl jim:

„Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“

Trochu poodešel, padnul na zem a modlil se, aby ho, jestliže je to možné, minula ta hodina. Řekl:

„Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne, co já chci, ale co ty (chceš).“

Potom se vrátil a našel je, jak spí. Řekl Petrovi:

„Šimone, spíš? To jsi nemohl ani jednu hodinu bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“

A zas odešel a modlil se stejnými slovy. Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči, takže nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel potřetí a řekl jim:

„Ještě spíte a odpočíváte? – Už dost! Přišla ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, je tady můj zrádce.“

Když ještě mluvil, tu se objevil Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním celý houf s meči a kyji, (jak je poslali) velekněží, učitelé Zákona a starší. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení:

„Koho políbím, ten to je; toho se chopte a obezřetně ho odved'te!“

A když (Jidáš) přišel, hned přistoupil (k Ježíšovi) a řekl:

„Mistře“

a políbil ho. Oni pak vztáhli ruce na (Ježíše) a zmocnili se ho. Jeden z okolostojících však vytasil meč, udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu ucho. Ježíš jim řekl:

„Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Býval jsem den co den u vás v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. Nuže, ať se splní (výroky) Písma.“

On mu odpověděl:

„Ty (to) říkáš!“

Velekněží proti němu přednesli mnoho žalob. Pilát se ho znovu zeptal:

„Nic neodpovídáš? Hleď, co všechno na tebe žalují!“

Ježíš však už vůbec nic neodpověděl, až se Pilát divil. O svátcích jim (vladař) propouštěval vězně, o kterého požádali. Právě byl ve vězení jistý Barabáš, ještě s jinými vzbouřenci, protože se při vzpouře dopustili vraždy. Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně vždycky dělával. Pilát jim na to řekl:

„Chcete, abych vám propustil židovského krále?“

Věděl totiž, že ho velekněží vydali z nenávisti. Velekněží však poštvali lid, ať jim raději propustí Barabáše. Pilát se jich znovu zeptal:

„Co tedy mám udělat s tím, kterému říkáte židovský král?“

Oni začali křičet:

„Ukřižuj ho!“

Pilát jim namítl:

„Ale co udělal špatného?“

Oni však křičeli ještě víc:

„Ukřižuj ho!“

Pilát chtěl lidu vyhovět, proto jim propustil Barabáše. Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován. Vojáci ho odvedli dovnitř dvora, to je do vládní budovy, a svolali celou četou. Oblékli mu rudý plášť, upletli trnovou korunu a nasadili mu ji. Pak ho začali pozdravovat:

„Buď zdrav židovský králi!“

Bili ho rákosovou holí po hlavě, plivali na něj, klekali na kolena a holdovali mu. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu rudý plášť, oblékli mu zase jeho šaty a vyvedli ho, aby ho ukřižovali. Jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem – otce Alexandrova a Rufova – přinutili, aby nesl jeho kříž. Přivedli ho na místo, kterému se říkalo Golgota, což znamená v překladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. Přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty: losováním o nich rozhodli, co si kdo má vzít. Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali. Jeho provinění hlásal nápis: „Židovský král.“ Zároveň s ním ukřižovali další dva zločince, jednoho po jeho pravici, druhého po levici. Ti, kdo přicházeli okolo, potupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali:

„Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět! Zachraň sám sebe a sestup z kříže!“

Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali:

„Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili!“

Tupili ho i ti, kdo byli spolu s ním ukřižováni. Když bylo dvanáct hodin, nastala po celém kraji tma až do tří odpoledne. Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem:

„Eloi, Eloi, lema sabachthani?“

To je v překladu:

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli:

„Hleďte, volá Eliáše!“

Jeden z nich odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít; říkal při tom:

„Počkejte, chceme vidět, zdali ho Eliáš přijde sejmut!“

Ježíš však vydal mocný hlas a vydechl naposled.

(Chvilé tiché modlitby v kleče.)

Tu se chrámová opona roztrhla v půli odshora až dolů. Když setník, který stál při tom naproti němu, uviděl, že tak vydechl naposled, prohlásil:

„Tento člověk byl opravdu Syn Boží!“

Zpovzdálí také přihlížely (některé) ženy, mezi nimi Marie Magdalská, Marie, matka Jakuba Mladšího i Josefa, a Salome. Ty ho následovaly a sloužily mu už tehdy, když působil v Galileji – i mnoho jiných, které spolu s ním přišly do Jeruzaléma. Mezitím už nastal večer. Protože byl den příprav před sobotním svátkem, přišel vážený člen velerady Josef z Arimatie, který sám také očekával Boží království, a odvážně šel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že by už zemřel. Dal si proto zavolat setníka a ptal se ho, zdali je už mrtev. Když mu to setník potvrdil, daroval Josefovi mrtvé tělo. Ten koupil lněné plátno, sňal tělo, zavinul ho do plátna a uložil do hrobky, která byla vytesána ve skále, a před vchod do hrobky přivalil kámen. Marie Magdalská a Marie, matka Josefova, se dívaly, kam byl (Ježíš) položen.

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše.

Ve stanovenou hodinu zaujal (Ježíš) místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim:

„Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Nebot' vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“

A vzal kalich, vzdal díky a řekl:

„Vezměte ho a rozdělte mezi sebe, nebot' vám říkám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.“

Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy:

„To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!“

Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl:

„Tento kalich je nová smlouva, (zpečetěná) mou krví, která se za vás prolévá. Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce! Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí.“

Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich že to je, kdo to hodlá udělat. Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim:

„Králové vládnou svým národům, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat »dobrodinci«. U vás však at' to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, at' je jako nejmenší, a kdo je představený, at' je jako ten, kdo druhým slouží. Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží.“

Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů. Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici:, ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.“

Petr mu řekl:

„Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!“

On mu odpověděl:

„Říkám ti Petře: Ještě se ani kohout dnes neozve, a ty už třikrát zapřeš, že mě znáš.“

Dále jim řekl:

„Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánků, měli jste v něčem nedostatek?“

Odpověděli mu:

„Ne, v ničem.“

Řekl jim:

„Nyní však, kdo má měšec, at' si ho vezme, a stejně tak mošnu; a kdo nemá, at' prodá svůj plášť a koupí se meč. Říkám vám totiž, že se na mně musí splnit, co je napsáno: »A byl počítán mezi zločince«. Nebot' co je o mně řečeno, už se naplňuje!“

Řekli:

„Pane, tady jsou dva meče.“

On jim odpověděl:

„To stačí.“

Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě, řekl jim:

„Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.“

Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se:

„Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle at' se stane, ale tvá.“

Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krupěje krve. Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem usnuli. Řekl jim:

„Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení!“

Když ještě mluvil, objevil se houf lidí; jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš, šel před nimi. Přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl:

„Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?“

Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá, zeptali se:

„Pane, máme zasáhnout mečem?“

A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu pravé ucho. Ježíš však na to řekl:

„Přestaňte! Dost!“

A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Potom řekl Ježíš těm, kteří se na něho vypravili, velekněžím, chrámovým velitelům a starším:

„Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji? Býval jsem den co den mezi vámi v chrámě, a ruce jste na mě nevztáhli. Tohle však je vaše hodina a vláda temnoty.“

Pak se ho zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla:

„Také ten byl s ním!“

On však to zapřel:

„Neznám ho, ženo.“

Za chvíli ho uviděl jiný a řekl:

„Ty jsi také jeden z nich!“

Petr odpověděl:

„Člověče, nejsem!“

Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil:

„Dopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!“

Petr však řekl:

„Člověče, nevím, o čem mluvíš.“

V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhá kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: „Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal. Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho, zavázali mu oči a ptali se:

„Když jsi prorok, pověz nám, kdo tě to udeřil.“

A rouhali se mu, jak mohli. Jakmile se rozednilo, sešel se sbor starších z lidu, velekněží a učitelé Zákona, a dali ho předvést před svůj soud. Řekli:

„Jsi-li Mesiáš, pověz nám to!“

Odpověděl jim:

„I kdybych vám to řekl, neuvěříte, a kdybych se vás zeptal, nedáte mi odpověď. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“

Všichni mu do toho vpadli:

„Ty jsi tedy Boží Syn?“

Odpověděl jim:

„Vy (správně) říkáte, já jsem!“

Oni řekli:

„Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst!“

Celé jejich shromáždění povstalo a vedli ho k Pilátovi. Tam na něj začali žalovat:

„Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše.“

Pilát se ho zeptal:

„Ty jsi židovský král?“

Odpověděl mu:

„Ty (to) říkáš!“

Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu:

„Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.“

Ale oni naléhali a říkali:

„Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!“

Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec; a když se dověděl, že je z Herodova území, poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slyšel a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Velekněží a učitelé Zákona stáli při tom a urputně na něho žalovali.

Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch: dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi. V ten den se Herodes a Pilát spřátelili; předtím totiž spolu žili v nepřátelství. Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim:

Odpověděl mu:

„Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chránová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem:

„Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.“

A po těch slovech vydechl naposled.

(Chvilé tiché modlitby vkleče.)

Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl:

„Tento člověk byl skutečně spravedlivý.“

A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se (domů). Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho doprovázely z Galileje, a dívaly se na to. Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spravedlivý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s jejich rozhodnutím a jednáním. On (také) očekával Boží království. Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pak ho sňal, zavinul do lněného plátna a položil do hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován. Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota. Přitom ho doprovázely ženy, které přišly (s Ježíšem) z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly (sváteční) klid podle přikázání.

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana

Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. Jidáš si tedy vzal vojenskou četou a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi. Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a zeptal se jich:

„Koho hledáte?“

Odpověděli mu:

„Ježíše Nazaretského.“

Ježíš odpověděl:

„Já jsem to.“

Stál s nimi také zrádce Jidáš. Sotva jim tedy Ježíš řekl „Já jsem to“, couvli a padli na zem. Znovu se jich zeptal:

„Koho hledáte?“

Odpověděli mu:

„Ježíše Nazaretského.“

Ježíš odpověděl:

„Už jsem vám přece řekl, že jsem to já. Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.“

To proto, aby se splnilo jeho slovo: „Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.“ Šimon Petr měl při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. Ježíš však Petrovi řekl:

„Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“

Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho. Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu: „Je lépe, když jeden člověk umře za lid.“ Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Vrátná se Petra zeptala:

„Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“

On odpověděl:

„Nepatřím.“

Stáli tam sluhové a služebníci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu odpověděl:

„Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učival v synagóze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.“

Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál při tom, dal Ježíšovi políček a řekl:

„Tak odpovídáš veleknězi?“

Ježíš mu odpověděl:

„Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?“

Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál u ohně a ohřívá se. Řekli mu:

„Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“

On zapíral:

„Nepatřím.“

Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr ut'al ucho, řekl:

„Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“

Petr to však znovu zapřel. V tom právě kohout zakokrhal. Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvřili, ale aby mohli jíst velikonočního beránka. Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se:

„Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?“

Odpověděli mu:

„Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“

Pilát jim řekl:

„Vezměte si ho vy sami a suďte ho podle vašeho zákona!“

Židé mu odpověděli:

„My nemáme právo nikoho popravit.“

Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře. Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho:

„Ty jsi židovský král?“

Ježíš odpověděl:

„Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“

Pilát odpověděl:

„Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“

Ježíš na to řekl:

„Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.“

Pilát se ho zeptal:

„Ty jsi tedy přece král?“

Ježíš odpověděl:

„Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Pilát mu řekl:

„Co je to pravda?“

Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim:

„Nemáme krále, ale jen císaře!“

Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy Ježíše. On sám nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: „Ježíš Nazaretský, židovský král.“ Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kdy byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Proto židovští velekněží říkali Pilátovi:

„Nepiš: »Židovský král«, ale: »On tvrdil: Jsem židovský král.«“

Pilát odpověděl:

„Co jsem napsal, napsal jsem!“

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu; vzali i suknicí. Suknice byla nesešivaná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy:

„Netrhejme ji, ale losujme o ní, komu připadne.“

Tak se měl splnit výrok Písma: „Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali.“ Právě tak to vojáci udělali. U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce:

„Ženo, to je tvůj syn.“

Potom řekl učedníkovi:

„To je tvá matka.“

A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě:

„Žízním.“

Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houby naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl:

„Dokonáno je.“

Pak sklonil hlavu a skonal.

(Chvilé tiché modlitby v kleče.)

Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu – tu sobotu totiž byl velký svátek – požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.

Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu abyste i vy věřili. To se stalo, aby se splnil výrok Písma: „Ani kost mu nebude zlomena“. A na jiném místě v Písmu se říká: „Budou hledět na toho, kterého probodli“.

